

KINH RẤT HIẾM CÓ

Hán dịch: Đại Đường Tam Tạng Pháp Sư HUYỀN TRANG phụng chiếu dịch
Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe: Một thời Đức Phật ngự trong núi **Thứu Phong** (Gṛdhra-kuṭa) tại thành **Vương Xá** (Rāja-grha) cùng với chúng Đại Bát Sô gồm 1250 người đến dự, với vô lượng Bồ Tát, các hàng Trời, Người.

Bấy giờ, Tôn Giả **A Nan** (Ānanda) ở phần đầu của ngày, vì khát thực cho nên khoác áo, ôm bát vào thành Vương Xá theo thứ tự đi xin thức ăn. Từ xa nhìn thấy một lầu gác có nhiều tầng to lớn, mới được xây dựng xong: trang nghiêm xinh đẹp, tô điểm rất đáng yêu thích. Đã thấy tầng gác đó xong thì trong Tâm tự suy nghĩ rằng: “Nếu có các kẻ trai lành, hoặc người nữ thiện hay tạo làm tầng gác cao rộng như vậy, trang nghiêm xinh đẹp, tô điểm thật đáng yêu thích, rồi đem phụng thí cho Chúng Đại Đức Tăng ở bốn phương. Lại có các kẻ trai lành hoặc người nữ thiện, sau khi các Như Lai **Bát Niết Bàn** (Parinirvāṇa: nhập vào Niết Bàn) dựng **Tốt Đồ Ba** (Stūpa: Tháp nhiều tầng), lượng nhỏ như quả **A Ma Lạc** (Āmra), đem **Phật Đà Đô** (Buddha-dhātu: Xá Lợi của Phật) như hạt cải an trí trong cái tháp ấy, dùng cái cây làm **Biểu Sát** (Kṣetra: một loại cây cờ đặt ở ngoài cái tháp cao) lượng như cây kim lớn, bên trên an **Tướng Luân Đường** nhỏ như lá cây táo, hoặc làm tượng Phật nhỏ như hạt Đại Mạch. Như vậy nhóm Phước được sinh ra từ hai loại này thì nhóm nào nhiều hơn?!...”

Khi ấy, Tôn Giả A Nan liền tác niệm đó. Ở thành Vương Xá theo thứ tự đi xin xong, ra khỏi thành quay về chỗ của mình, ăn cơm xong, rửa chân xong, sau bữa ăn thời đến chỗ của Đức Như Lai. Đến nơi xong, đỉnh lễ hai bàn chân của Đức Thế Tôn rồi lui ra một bên, bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Xin chỉ dẫn cho con! Ở phần đầu của ngày, vì khát thực cho nên khoác áo, ôm bát vào thành Vương Xá theo thứ tự đi xin thức ăn. Từ xa nhìn thấy từ xa nhìn thấy một lầu gác có nhiều tầng to lớn, mới được xây dựng xong: trang nghiêm xinh đẹp, tô điểm rất đáng yêu thích. Đã thấy tầng gác đó xong thì trong Tâm tự suy nghĩ rằng: “Nếu có các kẻ trai lành, hoặc người nữ thiện hay tạo làm tầng gác cao rộng như vậy, trang nghiêm xinh đẹp, tô điểm thật đáng yêu thích, rồi đem phụng thí cho Chúng Đại Đức Tăng ở bốn phương. Lại có các kẻ trai lành hoặc người nữ thiện, sau khi các Như Lai **Bát Niết Bàn** (Parinirvāṇa: nhập vào Niết Bàn) dựng **Tốt Đồ Ba** (Stūpa: Tháp nhiều tầng), lượng nhỏ như quả **A Ma Lạc**, đem **Phật Đà Đô** (Buddha-dhātu: Xá Lợi của Phật) như hạt cải an trí trong cái tháp ấy, dùng cái cây làm **Biểu Sát** (Kṣetra: một loại cây cờ đặt ở ngoài cái tháp cao) lượng như cây kim lớn, bên trên an **Tướng Luân Đường** nhỏ như lá cây táo, hoặc làm tượng Phật nhỏ như hạt Đại Mạch. Như vậy nhóm Phước được sinh ra từ hai loại này thì nhóm nào nhiều hơn?!...” Cho nên nay con thỉnh hỏi Đức Thế Tôn. Nguyện xin Đức Như Lai thương xót vì con nói”

Bấy giờ, Đức Thế Tôn dùng **Phạm Âm** màu nhiệm bảo A Nan rằng: “Lành thay! Lành thay! Nay ông vì muốn lợi ích an vui cho vô lượng chúng sinh, thương xót các hàng Trời Người trong Thế Gian, khiến cho được lợi ích an vui của nghĩa lớn, nên thỉnh hỏi Như Lai nghĩa lớn như vậy. Nay ông hãy nghe cho kỹ! hãy suy nghĩ thật khéo! Ta sẽ vì ông phân biệt giải nói”

A Nan bạch Phật: “Dạ vâng, bạch Đức Thế Tôn! Con vui nguyện muốn nghe”

_ Khi ấy, Đức Thế Tôn bảo A Nan rằng: “Tức **Nam Thiệm Bộ Châu** (Jambudvīpa) ở phương này, dài rộng giáp vòng 7 ngàn **Du Thiệm Na** (Yojana: xưa dịch là Do Tuần) phía Bắc rộng, phía Nam hẹp, hình như cái xe, mặt người cũng thế. Giả sử ở bên trong hợp làm một đoạn, hoặc rừng **Cam Giá** (Ikṣu: Đậu Thái, cây mía) hoặc rừng **Lô Vi** (rừng lau sậy) hoặc rừng Trúc...Hoặc lại ruộng lúa, ruộng mè...gom chứa tràn đầy không có kẽ hở. Giả sử khắp Thiệm Bộ Châu: hoặc quả **Dự Lưu** (Srotāpanna: Tu Đà Hoàn), hoặc quả **Nhất Lai** (Sukṛtāgami: Tư Đà Hàm) hoặc quả **Bất Hoàn** (Anāgāmi: A Na Hàm), hoặc **A La Hán** (Arhat), hoặc các **Độc Giác** (Pratyeka-buddha) gom chứa tràn đầy không có kẽ hở. như nhóm **Cam Giá**.

Nếu lại có một nhà đối với chúng Thánh: suốt đời cung kính, thừa sự, cúng dường, phụng thí quần áo, thức ăn uống, giường nằm, thuốc men... thượng diệu với các **Tur Duyên** (trợ duyên cho người tu hành Đạo Phật). Đối với mỗi một vị Thánh ấy, sau khi **Bát Niết Bàn** thì như Pháp thiêu đốt thân, thu lấy **di cốt** (xương cốt còn sót lại), dựng lập **Tốt Đồ Ba** (cái tháp nhiều tầng) cao rộng nghiêm sức. Dùng hương xoa bôi, hương bột, hương xông ướp, vòng hoa... phan, lọng, phướng báu, âm nhạc thượng diệu, đèn đuốc sáng rực... tán thán cúng dường. Ý ông thế nào? Do nhân duyên này thì Phước được sinh ra ấy có nhiều chăng?”

A Nan bạch Phật: “Rất nhiều, bạch Đức Thế Tôn! Rất nhiều, bạch Đấng **Thiện Thệ** (Sugata)!”

_ Lúc đó, Đức Thế Tôn bảo A Nan rằng: “Tạm gác **Nam Thiệm Bộ Châu** ở phương này lại. **Tỳ Đề Ha Châu** (Pūrva-videha: Đông Thắng Thân Châu) ở phương Đông này dài rộng giáp vòng 8 ngàn **Du Thiệm Na**, hình như nửa vành trăng, mặt người cũng thế. Giả sử ở bên trong hợp làm một đoạn, thành rừng **Cam Giá** (Ikṣu) hoặc rừng **Lô Vi** (rừng lau sậy) hoặc rừng Trúc...Hoặc lại ruộng lúa, ruộng mè...gom chứa tràn đầy không có kẽ hở. Giả sử khắp Tỳ Đề Ha Châu ở phương Đông ấy: thành quả **Dự Lưu**, hoặc quả **Nhất Lai**, hoặc quả **Bất Hoàn**, hoặc **A La Hán**, hoặc các **Độc Giác** gom chứa tràn đầy không có kẽ hở. như nhóm **Cam Giá**.

Nếu lại có một nhà đối với chúng Thánh: suốt đời cung kính, thừa sự, cúng dường, phụng thí quần áo, thức ăn uống, giường nằm, thuốc men... thượng diệu với các **Tur Duyên** (trợ duyên cho người tu hành Đạo Phật). Đối với mỗi một vị Thánh ấy, sau khi **Bát Niết Bàn** thì như Pháp thiêu đốt thân, thu lấy **di cốt** (xương cốt còn sót lại), dựng lập **Tốt Đồ Ba** (cái tháp nhiều tầng) cao rộng nghiêm sức. Dùng hương xoa bôi, hương bột, hương xông ướp, vòng hoa... phan, lọng, phướng báu, âm nhạc thượng diệu, đèn đuốc sáng rực... tán thán cúng dường. Ý ông thế nào? Do nhân duyên này thì Phước được sinh ra ấy có nhiều chăng?”

A Nan bạch Phật: “Rất nhiều, bạch Đức Thế Tôn! Rất nhiều, bạch Đấng **Thiện Thệ**!”

_ Bây giờ, Đức Thế Tôn bảo A Nan rằng: “Tạm gác **Tỳ Đề Ha Châu** ở phương Đông này lại. **Cò Đà Ni Châu** (Aparagodānīya: Tây Nguu Hạ Châu) ở phương Tây này dài rộng giáp vòng 9 ngàn **Du Thiệm Na**, hình như vành mặt trời, mặt người cũng thế. Giả sử ở bên trong hợp thành một đoạn, hoặc rừng **Cam Giá** (Ikṣu) hoặc rừng **Lô Vi** (rừng lau sậy) hoặc rừng Trúc...Hoặc lại ruộng lúa, ruộng mè...gom chứa tràn đầy không có kẽ hở. Giả sử khắp Cò Đà Ni Châu ở phương Tây ấy: hoặc quả **Dự Lưu**, hoặc quả **Nhất Lai**, hoặc quả **Bất Hoàn**, hoặc **A La Hán**, hoặc các **Độc Giác** gom chứa tràn đầy không có kẽ hở. như nhóm **Cam Giá**.

Nếu có một nhà đối với chúng Thánh: suốt đời cung kính, thừa sự, cúng dường, phụng thí quần áo, thức ăn uống, giường nằm, thuốc men... thượng diệu với các **Tur Duyên** (trợ duyên cho người tu hành Đạo Phật). Đối với mỗi một vị Thánh ấy, sau khi **Bát Niết Bàn** thì như Pháp thiêu đốt thân, thu lấy **di cốt** (xương cốt còn sót lại), dựng lập **Tốt Đồ Ba** (cái tháp nhiều tầng) cao rộng nghiêm sức. Dùng hương xoa bôi, hương bột, hương xông ướp, vòng hoa... phan, lọng, phướng báu, âm nhạc thượng diệu, đèn đuốc sáng rực... tán thán cúng dường. Ý ông thế nào? Do nhân duyên này thì Phước được sinh ra ấy có nhiều chăng?”

A Nan bạch Phật: “Rất nhiều, bạch Đức Thế Tôn! Rất nhiều, bạch Đấng Thiện Thệ!”

_ Khi ấy, Đức Thế Tôn bảo A Nan rằng: “Tạm gác **Cồ Đà Ni Châu** ở phương Tây này lại. **Đại Câu Lô Châu** (Uttara Kuru: Bắc Câu Lô Châu) ở phương Bắc này dài rộng giáp vòng 10 ngàn **Du Thiện Na** (Yojana) hình đất vuông vức, mặt người cũng thế. Giả sử ở bên trong hợp thành một đoạn, hoặc rừng **Cam Giá** (Ikṣu) hoặc rừng **Lô Vi** (rừng lau sậy) hoặc rừng Trúc... Hoặc lại ruộng lúa, ruộng mè... gom chứa tràn đầy không có kẽ hở. Giả sử khắp Đại Câu Lô Châu ở phương Bắc ấy: hoặc quả **Dự Lưu**, hoặc quả **Nhất Lai**, hoặc quả **Bất Hoàn**, hoặc **A La Hán**, hoặc các **Độc Giác** gom chứa tràn đầy không có kẽ hở. như nhóm **Cam Giá**.

Nếu có một nhà đối với chúng Thánh: suốt đời cung kính, thừa sự, cúng dường, phụng thí quần áo, thức ăn uống, giường nằm, thuốc men... thượng diệu với các **Tur Duyên** (trợ duyên cho người tu hành Đạo Phật). Đối với mỗi một vị Thánh ấy, sau khi **Bát Niết Bàn** thì như Pháp thiêu đốt thân, thu lấy **di cốt** (xương cốt còn sót lại), dựng lập **Tốt Đồ Ba** (cái tháp nhiều tầng) cao rộng nghiêm sức. Dùng hương xoa bôi, hương bột, hương xông ướp, vòng hoa... phan, lọng, phướng báu, âm nhạc thượng diệu, đèn đuốc sáng rực... tán thán cúng dường. Ý ông thế nào? Do nhân duyên này thì Phước được sinh ra ấy có nhiều chăng?”

A Nan bạch Phật: “Rất nhiều, bạch Đức Thế Tôn! Rất nhiều, bạch Đấng Thiện Thệ!”

_ Lúc đó, Đức Thế Tôn lại bảo A Nan rằng: “Tạm gác **Đại Câu Lô Châu** ở phương Bắc này lại. Thiên Chủ **Đế Thích** (Indra) có cái đài nhiều tầng to lớn. Cái đài ấy nương dựa trên tám vạn bốn ngàn cây cột làm bằng mọi thứ báu, mỗi một cây cột báu có mọi loại lưới châu báu màu nhiệm màu Lưu Ly xanh da trời giăng che, dùng cát bằng vàng ròng phủ bày, tưới vẩy nước thơm. Chung quanh cái đài này có tám vạn bốn ngàn cửa sổ báu màu nhiệm, mỗi một cái cửa sổ treo rũ mọi loại rèm ngọc báu màu Lưu Ly xanh da trời, dùng cát bằng vàng ròng phủ bày, tưới vẩy nước thơm. Cái Đài này lại có tám vạn bốn ngàn mọi loại báu màu nhiệm chống đỡ nhau, mỗi một báu chống đỡ nhau dùng lưới ngọc Diệu Pháp Lưu Ly xanh da trời che trùm, dùng cát bằng vàng ròng phủ bày, tưới vẩy nước thơm.

Giả sử nếu có kẻ trai lành, hoặc người nữ thiện tạo dựng lầu gác màu nhiệm cao rộng trang nghiêm xinh đẹp tựa như cái đài báu màu nhiệm có nhiều tầng của Đế Thích, rồi đem phụng thí cho chúng Đại Đức Tăng. Ý ông thế nào? Kẻ trai lành hoặc người nữ thiện đó do nhân duyên này thì Phước được sinh ra ấy có nhiều chăng?”

A Nan bạch Phật: “Rất nhiều, bạch Đức Thế Tôn! Rất nhiều, bạch Đấng Thiện Thệ!”

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo A Nan rằng: “Tạm thời để bốn châu với cái đài có nhiều tầng bằng vật báu to lớn của Đế Thích lại. Giả sử nếu các kẻ trai lành, hoặc người nữ thiện hay tạo làm trăm ngàn câu chi lâu gác cao rộng, trang nghiêm xinh đẹp đều như cái đài báu màu nhiệm có nhiều tầng của Đế Thích, đem phụng thí cho chúng Đại Đức Tăng.

Lại có các kẻ trai lành hoặc người nữ thiện đối với Như Lai, sau khi Như Lai **Bát Niết Bàn** thì dựng lập **Tốt Đồ Ba** (cái tháp nhiều tầng) lượng nhỏ như quả **A Ma Lạc** (Āmra), đem **Phật Đà Đô** (Buddha-dhātu: Xá Lợi của Phật) như hạt cải an trí trong cái tháp ấy, dùng cái cây làm **Biểu Sát** (Kṣetra: một loại cây cờ đặt ở ngoài cái tháp cao) lượng như cây kim lớn, bên trên an **Tượng Luân** nhỏ như lá cây táo, hoặc làm tượng Phật nhỏ như hạt Đại Mạch.

Đem nhóm Phước lúc trước so sánh với nhóm Phước này thì ở trong trăm phần chẳng theo kịp một phần. Ở trăm ngàn phần: **số phần, toán phần, kế phần, dụ phần**, cho đến **Ổ Ba Ni Sát Đàm Phần** (Upaniṣadam-āpi: tên gọi số lượng cực nhỏ của Ấn Độ cổ xưa) cũng chẳng theo kịp một phần. Tại sao thế?

Này A Nan! Như nhóm Phước trước tiên tuy có nhiều nhưng chẳng thể theo kịp được. Vì các Như Lai ở ba Đại Kiếp **A Tăng Tiên Gia** (Asaṃkhyā: nhiều vô số), tu tập vô lượng **Giới** (Śīla), **Định** (Samādhi), **Tuệ** (Prajñā) thù thắng cùng với **Giải Thoát** (Vimukti), **Giải Thoát Tri Kiến** (Vimukti-Jñāna-darśana) đều viên mãn. Vô lượng **Bố Thí** (Dāna), **Trì Giới** (Śīla), **Nhẫn Nhục** (Kṣānti), **Tinh Tiến** (Vīrya), **Tĩnh Lự** (Dhyāna), **Trí Tuệ** (Prajñā) của Như Lai với Công Đức khác đều viên mãn. Do đây nên biết tạo làm hình tượng của Phật với Tốt Đồ Ba thì nhóm Phước đạt được chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể ví dụ”

Lúc đó, Đức Thế Tôn bảo A Nan rằng: “Ông nên kính nhận Pháp Môn như vậy”

A Nan bạch Phật: “Con xin kính nhận, nhưng chưa hiểu được Pháp Môn đã nói như vậy có tên gọi thế nào để chúng con phụng trì?”

Đức Phật bảo A Nan: “Nay Pháp này có tên gọi là **Thậm Hy Hữu** (rất hiếm có) hay khiến chúng sinh gieo trồng tất cả **Pháp trắng** (Śukla-dharma) trọn thanh tịnh. Dùng tên gọi này, ông nên phụng trì. **A Nan** nên biết, xưa kia Ta tự đi đến mỗi một cõi nước, từng vì **Trời** (Deva), **Rồng** (nāga), **Dạ Xoa** (Yakṣa) rộng nói, cho đến hàng **Người** (Manuṣya), **Phi Nhân** (Amanuṣya) tuyên nói mở bày Pháp Môn như vậy. Tại sao thế? Vì Đức Thế Tôn muốn khiến cho các hàng chúng sinh của chủng loại như vậy, đối với nơi của Như Lai không có đảo lộn, cung kính gieo trồng các căn lành, đem dài đắc được lợi ích an vui, mau thành Vô Thượng Phật Bồ Đề”

Khi Đức Bạc Già Phạm nói Kinh này xong thời Tôn Giả **A Nan**, chúng Đại Bát Sô, vô lượng Bồ Tát với các hàng Trời, Người, A Tổ Lạc... nghe điều Đức Phật đã nói, đều rất vui vẻ, tin nhận phụng hành.

KINH RẤT HIẾM CÓ

Hết

19/09/2014